

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Obedientia quantæ sit præcellentiæ quomodq[ue] & quibus ea sit exhibenda, vtq[ue] simpliciter nos Prælati proprijs subijciamus: voluntas item propria quanto studio semper & vbiq[ue] persequenda sit ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Humilitati
quam sit ne-
cessaria hu-
militatio.

guunt. Non potes filia obtinere humilitatem, nisi diligas humiliari. Humilitatem
necesse est precedat humiliatio. Omnia igitur quæ tibi eueniunt, accipe de manu
mea ad tui humiliationem. Dilige etiam ab aliis te humiliari ac vilipendi. Sine fa-
mam tuam traduci. Sile tu, & tibi crede. Ego melius, quàm tu scio famam tuam
excusare. Si teipsum defenderis, non indiges mea protectione. Si humiliter & passi-
ter taceris, ego noui tempus, quo pro te respondeam. Noli tu excusando te, me
præuenire. Ego pugnabo pro te, & tu tacebis.

*Obedientia quantæ sit præcellentia: quomodoq; & quibus ea sit exci-
benda vtq; simpliciter nos Prælati propriis subiiciamus.
voluntas item propria quanto studio semper &
vbique persequenda sit.*

CANON XXI.

Obedientia
quædo sit sa-
crificium
Deo gratifi-
candum.

Obedientia virtus est præclarissima, & mihi maxime accepta. Opus quod ex
suo genere esset vilissimum ac minimum, si propter solam obedientiam pe-
re fiat, magis est mihi acceptum, magisq; facienti proficuum ac meritorem,
aliis innumeris per voluntatem propriam factis. Neque enim (crede mihi filia) sa-
crificium potes offerre nobilius neque dignius, quàm vt cor humile, obediens, nig
ad omnia mihi offeras paratum. Si quidem fieri posset, vt vna obedientia posset
psum homo propter me relinquere ac exire, & ita suam voluntatem propriam ab-
negando plus proficere, mihiq; intimius coniungi, quàm si exercitiis aliis nobilissi-
mis multo tempore vacasset. Quapropter debes esse obediens filia, vt si etiam spe-
cie corporali me tibi præsentem cerneres, meaq; præsentia fruereris, quemadmo-
dum sponsa cohabitans suo fruitur sponso, quando ad obedientiam auocaret te.
me quispiam tu me deberes relinquere & obedire. Hæc enim relictio non esset mei,
sed tui ipsius, quia proprium commodum propriam consolationem postponeres
meo honori, & meæ voluntati, quæ est vt abneget teipsam, & vt non quærat
quæ tua sunt, sed aliorum. Hoc igitur modo teipsam, & propriam quaesitionem re-
linqueres. Nam me non relinqueres, sed contemplo nobilius atque vberius inu-
nires.

Relinquenda
omnia ob-
edientia.
1. Cor. 10.

Disce igitur te propter me relinquere, hoc est, tuo fructu, tua consolatione, tua
deuotione, tuo profectu, per tui abnegationem carere: vt quod debitum est facien-
do & me honores, & per aliam viam proficendi non solum nihil amittas, sed con-
tuplo etiam potiora conquiras. Quapropter nihil sit tibi ad eum charum, nihil vi-
deatur tam vtile, à quo propter obedientiam non sponte ac animo resignato ab-
laris. Quicquid enim est, cuius amore obedientiam recusas, aut ad eam tristiter
murmurasq; accedis, hoc idolum est propriæ voluntatis, plus quàm dici potest
tibi perniciosum. Si in loco fueris vbi superiorem non habes, aut vbi ipsamet superi-
rior es, omnes homines facias tibi superiores, obediens eorum voluntati, & tuam
relinquens. Verum id non ex ignauia, sed vbi licet, & ex studio teipsam propter me
abnegandi. Obedientiæ virtutem ex intimo cordis dilige, eamque vsq; ad mortem
non deseras, non solum superioribus, verum etiam omnibus hominibus propter
me, vbi cumque mea non contradixerit voluntas, idq; sine tristitia, sine murmure.

Idolum vo-
luntatis pro-
prium quod

Quomodo
quis quibus
que sese sub-
iciat.

sine discussione. Quod vt possis liberius, non respicias ad hominem, qui mea tibi ordinatione est superior, quam doctus, quam ve idoneus sit, non aduertas nec penses an doctus illiteratus ve sit, præstans an vilis: sed hoc tantum respicias quod mea prouidentia tibi datus est superior, per quem ego te regere volo, & in quo me tu de- bes consulere & audire. Itaque hanc prouidentiam meam attende, qua non minus per simplicem quam erudicum (imò per quencunque volo) te regere, & mihi sub- iicere cupio.

Quapropter sine vilo scrupulo, sine vlla formidine te subiicias oportet, & post- habitis consilio tuo ac prudentia, huius tantum iudicio ac sententia te subternas: quicquid ille diffinierit, quicquid statuerit, ex ore eius tanquam ex ore meo am- plectere. Idem namque seruis meis superiores interdum parum literatos, aut minus ex- ercitatos constituo, ne humanam sapientiam, aut hominem quærant in homine, quando potius in homine me Deum suum quærant, qui per simplicem hominem (si considerare possunt) non minus eis respondeo, quam per doctum. Atque idcirco ip- si quicquid responsum, quicquid ve consultum audierit, non vt ab homine, sed ex me recipiant, mihiq; & meæ directioni tribuentes omnia, & nihil ascribant huma- næ, siue prudentiæ, siue simplicitati. Si igitur non vis falli, amplectere viam obedi- entia, & citra Prælati aut spiritualis patris, aut superioris tui iudicium nihil pro- fus age. Viue semper in simplicitate & paupertate spiritus, sine vilo proprio iudicio, sine proprio consilio, sine proprio sensu, & sine proprio videre: nec vllam admittas quærandi, seu murmurandi occasionem. Hoc melius semper æstimans quicquid superior tuus, aut, si ille defuerit, quicquid alij melius iudicarint, quamdiu manife- stum id non fuerit peccatum. Et idem ad plenam voluntatis propriæ internotionem, debes non solum sub obedientia hominis stare, sed omnibus etiam creaturis te sub- iicere propter me. Aded nanque in te odisse debes voluntatem propriam, aded illam debes extinguere, vt inter homines viuas vbicunque fueris: non aliter ac si absque voluntate propria fores, hoc est, ac si nullam prorsus electionem haberes: sed om- nia tibi euentia indifferenter acciperes: hoc solo excepto, quod aliena semper tibi voluntas (vbi didiceris) magis placeat, & hoc excluso peccato, seruataq; honesta- te & discretionem. Proinde omnibus hominibus hoc modo consentias in his quæ tua sunt, id est, quæ te solum respiciunt, ac si omnibus promississes obedientiam. Imo vbicunque etiam sola fueris, non facias voluntatem propriam tanquam propriam, sed omnem vitam & omnia exercitia tua ordina ad tui abnegationem: hoc enim melius est tibi quam paradysus. Sine igitur per internam inspirationem, siue per scripturarum, siue per superiorem, siue per creaturam aliquam, aut alio quocunque modo voluntas mea tibi innotuerit, quando cumque etiam intus à me admonita fueris, mox contempta omni proprietate consilij, iudicij, voluntatis, opinionis, a- moris, inclinationis ve relinque te, & sequere meam voluntatem. Discas autem sa- pienter oportet, quæ sit voluntas mea, nec cum te spiritum putaueris sequi meum, sequaris tuum, aut erroris deceptionis ve spiritum. Eam obrem omnia age per iudi- cium tui superioris, & eius voluntati plene te submitte.

*Voluntas propria quanta mala in nobis operetur: vtq; ea exuenda sit:
& vti ipsa omnium malorum & afflictionum sit causa.*

CANON. XXII.

Rff

Nihil

In Prælati
nostris quæ-
nam contē-
plari debeat
mus.

Prælatos
minus eru-
ditos ac sa-
pientes cur
Deus præpa-
rat electis.

Simpliciter
quoniam sem-
per viuenda.

Voluntas
propria quæ
to sit odio
persequenda.